

**ความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดชายแดนใต้ที่มีต่อการประกาศบังคับใช้
พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548
เขตท้องที่จังหวัดชายแดนใต้**

The public opinion concerning the Emergency Decree on Public Administration in Emergency Situation, B.E. 2548 (2005) in the southern border provinces of Thailand

สุทธิพร บุญมาก¹, เมธี ดิษฐ์สวัสดิ์², ณัฐพงษ์ จิตรนรินทร์³ และจำนงค์ แรกพินิจ⁴

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอความคิดเห็นของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีต่อ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน 2548 โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 50.2 ของตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับการประกาศบังคับใช้กฎหมาย พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ในท้องที่จังหวัดชายแดนใต้ ในขณะที่ตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน 2548 เฉลี่ยเพียง 8.23 คะแนน ประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจกฎหมายนี้ ถึงแม้ว่าจะมีการประกาศบังคับใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2548 จนถึงปัจจุบัน

คำหลัก : สถานการณ์ฉุกเฉิน พระราชกำหนด ความคิดเห็น กฎหมายความมั่นคง
จังหวัดชายแดนใต้

Abstract

The purpose of the paper is to identify the public opinion concerning the Emergency Decree on Public Administration in Emergency Situation, B.E. 2548 (2005) in the southern border provinces of Thailand based on quantitative approach. This paper was found that 50.2 percent of respondents disagreed with this Emergency Decree,

¹ อาจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000 ประเทศไทย

² อาจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000 ประเทศไทย

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ 90000 สงขลา 90000 ประเทศไทย

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ 90000 สงขลา 90000 ประเทศไทย

came into force when there was a non-normal situations in the area. In addition, the mean score of knowledge concerning this Emergency Decree for the whole respondents was 8.23. The problems of law enforcement is about knowledge concerning the Emergency Decree on Public Administration in Emergency Situation, B.E. 2548 (2005) for people in this areas, although there is a law enforcement from on July 16, 2005 to present.

Keywords: emergency situation, emergency decree, public opinion, security law, southern border provinces

บทนำ

สถานการณ์ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หวนกลับมากระหน่ำทั้งทำทนายอำนาจรัฐไทยในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา อีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากปัญหาความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุเลาลงมาเป็นเวลานาน จากเหตุการณ์ปล้นปืนจากค่ายกรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ อำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส และการลอบเผาโรงเรียนในจังหวัดนราธิวาส พร้อมกัน 20 แห่ง เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2547 ปัญหาความรุนแรงในครั้งนี้มีแนวโน้มที่ทวีความรุนแรงอย่างเห็นได้ชัดขึ้น ซึ่งมีผลทำให้ความเสียหายในชีวิตและทรัพย์สินต่อประชาชนและระบบเศรษฐกิจในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอย่างยิ่ง จากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รัฐบาลจึงได้มีกฎหมาย พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 (พ.ร.ก.ฉุกเฉิน) ตั้งแต่วันที่ 16 กรกฎาคม 2548 และมีผลใช้บังคับในวันถัดมาจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2556)

กฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่สามารถนำมาใช้แก้ไขสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐที่มีหลากหลายรูปแบบให้ยุติลงได้โดยเร็ว รวมทั้งไม่อาจนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากภัยพิบัติสาธารณะและการฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ได้รับความเสียหาย และเนื่องจากในปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ซึ่งมีความร้ายแรงมากยิ่งขึ้นจนอาจกระทบต่อเอกราชและบูรณภาพแห่งอาณาเขต และก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในประเทศ รวมทั้งทำให้ประชาชนได้รับอันตรายหรือเดือดร้อนจนไม่อาจใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุข และไม่อาจแก้ไขปัญหาด้วยการบริหารราชการในรูปแบบปกติได้ รัฐบาลเห็นสมควรต้องกำหนดมาตรการในการบริหารราชการสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินไว้เป็นพิเศษ เพื่อให้รัฐสามารถรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัย และการรักษาสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทั้งปวงให้กลับสู่สภาพปกติได้โดยเร็ว จึง

เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ

ถึงแม้ว่าการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ฉบับดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการจัดการสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนใต้ของเจ้าหน้าที่ข้าราชการพลเรือน ตำรวจ และทหารในการจับกุมและควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยว่าจะเป็นผู้ร่วมกระทำการให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่การประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็มีบุคคลหลายฝ่ายไม่เห็นด้วยกับการใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ที่เป็นการใช้อำนาจจากทางเจ้าหน้าที่รัฐโดยการละเมิดและจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนบางประการในจังหวัดชายแดนใต้ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอความคิดเห็นประชาชนในจังหวัดชายแดนใต้ที่มีต่อการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในจังหวัดชายแดนใต้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีต่อพ.ร.ก.ฉุกเฉิน 2548 เขตท้องที่จังหวัดชายแดนใต้
2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจที่มีต่อ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน 2548 ของประชาชนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Study) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ด้วยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) ซึ่งมีรายละเอียดในการศึกษาดังนี้

ประชากร ในการศึกษาค้างครั้งนี้ คือ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี มีประชากรจำนวน 663,485 คน จังหวัดยะลา มีประชากรจำนวน 493,767 คน และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 747,372 คน รวมประชากรทั้งหมดในสามจังหวัด จำนวน 1,904,624 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% เมื่อแทนค่าสูตรแล้ว พบว่า กลุ่มเป้าหมาย ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งชั้นภูมิระดับจังหวัด (Stratification) เพื่อเลือกตัวอย่างจากประชากรตามสัดส่วนที่กำหนดเท่ากันในชั้นภูมิเดียวกันและมีความแตกต่างระหว่างชั้นภูมิ โดยแบ่งเป็นจังหวัด

ทั้ง 3 จังหวัด ได้แก่ นราธิวาส ปัตตานี และยะลา จังหวัดละไม่น้อยกว่า 200 คน ตัวอย่างที่เก็บได้จริง จำนวน 619 คน

ขั้นที่ 2 แบ่งชั้นภูมิระดับอำเภอที่กลุ่มเป้าหมายเป็น คือ

- 2.1 สุ่มเลือกในอำเภอเมือง สุ่มเลือกตัวอย่างจากอำเภอเมือง จำนวน 100 คน
- 2.2 สุ่มเลือกอำเภอที่มีสถานการณ์ความไม่สงบรุนแรงมากที่สุดอำเภอเมืองในแต่ละจังหวัด จำนวน 50 คน จังหวัดปัตตานี ได้แก่ อำเภอยะรัง จังหวัดยะลา ได้แก่ อำเภอบันนังสตา จังหวัดนราธิวาส ได้แก่ อำเภอระแงะ
- 2.3 สุ่มเลือกอำเภอที่มีสถานการณ์ความไม่สงบรุนแรงเบาบางที่ไม่ใช่อำเภอเมืองในแต่ละจังหวัด จำนวน 50 คน จังหวัดปัตตานี ได้แก่ อำเภอไม้แก่น จังหวัดยะลา ได้แก่ อำเภอกาบัง จังหวัดนราธิวาส ได้แก่ อำเภอสุคีริน

ขั้นที่ 3 แบ่งชั้นภูมิระดับตำบล

- 3.1 อำเภอเมือง สุ่มเลือกเขตเทศบาลเมืองปัตตานี เทศบาลเมืองยะลา และเทศบาลเมืองนราธิวาส จำนวนเทศบาลละ 100 คน รวม 300 คน
- 3.2 อำเภอที่มีสถานการณ์ความไม่สงบรุนแรงมากที่สุดเลือกตำบลนอกเขตเทศบาลตำบลในแต่ละอำเภอที่มีสถานการณ์ความไม่สงบรุนแรงมากที่สุด จำนวน 2 องค์การบริหารส่วนตำบล แห่งละ 25 คน รวม 150 คน ใน 6 ตำบล
- 3.3 อำเภอที่มีสถานการณ์ความไม่สงบรุนแรงเบาบาง สุ่มเลือกตำบลนอกเขตเทศบาลตำบลในแต่ละอำเภอที่มีสถานการณ์ความไม่สงบเบาบางที่ไม่ใช่อำเภอเมืองในแต่ละจังหวัด จำนวน 2 องค์การบริหารส่วนตำบล แห่งละ 25 คน รวม 150 คน ใน 6 ตำบล

ขั้นที่ 4 สุ่มเลือกตัวอย่างเป้าหมาย ตามโควตา โดยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้อาศัยแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้ช่วยนักวิจัยที่เป็นคนไทยเชื้อสายมลายู และเมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ตอบกลับมาแล้ว และได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้วลงรหัสข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์ผลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณนั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย ร้อยละ 57.5 หญิงร้อยละ 42.5 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มากที่สุด ร้อยละ 24.9 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 22.1 และอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 20.5 ตามลำดับ นับถือศาสนาอิสลามมากที่สุด ร้อยละ 90.0 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 27.1 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรี และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 23.0 ประกอบอาชีพรับจ้าง/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 33.4 รองลงมาคือ เกษตรกรรม ร้อยละ 27.1 และ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 18.3 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว ร้อยละ 73.5 มี ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัดปัตตานี ร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 31.2 และ จังหวัดยะลา จำนวน ร้อยละ 25.9 ตามลำดับ ส่วนภูมิลำเนาปัจจุบันเป็นคนจังหวัดยะลา มากที่สุด ร้อยละ 34.2 รองลงมาคือ จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 33.3 และจังหวัดปัตตานี ร้อยละ 32.5 ตลอดจนมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ร้อยละ 51.9 และมีที่อยู่เป็นของตนเอง ร้อยละ 71.7 ตัวอย่างรับรู้การประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ในพื้นที่ จำนวน 516 คน ร้อยละ 85.7 และไม่ทราบ ร้อยละ 14.3 ทั้งนี้ ตัวอย่างรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศ บังคับใช้จากโทรทัศน์เป็นอันดับ 1 เมื่อจำแนกตามเขตเมืองและเขตชนบท พบว่า ตัวอย่างทั้งใน เขตเมืองและเขตชนบทรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 จาก โทรทัศน์เป็นอันดับ 1 เช่นกัน

2. ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ใน จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากตารางที่ 1 พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 50.2 ไม่เห็นด้วยกับการประกาศ บังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเมื่อทำการเปรียบเทียบตามเขต ที่อยู่อาศัยระหว่างเขตเมืองและชนบท พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของตัวอย่างทั้งในเขตเมืองและ ชนบทไม่เห็นด้วยเช่นกัน มีเพียงประมาณ 1 ใน 3 ที่เห็นด้วยกับการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ในจังหวัดชายแดนใต้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกาศบังคับใช้

พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ในจังหวัด

ชายแดนใต้ จำแนกตามเขตเมืองและชนบท

ความเห็น	จำนวน (ร้อยละ)		
	เขตเมือง	เขตชนบท	รวม
เห็นด้วย	63 (20.5)	52 (16.7)	115 (18.6)
เห็นด้วย แต่วิตกกังวล	35 (11.4)	36 (11.6)	71 (11.5)
ไม่เห็นด้วย	164 (53.2)	147 (47.3)	311 (50.2)
ไม่แน่ใจ	41 (13.3)	48 (15.4)	89 (14.4)
ไม่ตอบ	5 (1.6)	28 (9.0)	33 (5.3)
รวม	30.8 (100.0)	311 (100.0)	619 (100.0)

3. ความรู้ความเข้าใจในพ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ของประชาชนในเขตจังหวัดชายแดนภาคใต้ จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.23 คะแนน จาก 16 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า ตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจประเด็น “คนในครอบครัวสามารถขอเข้าพบผู้ต้องสงสัยที่อยู่ในระหว่างการควบคุมตัวได้” มากที่สุด ตอบถูกร้อยละ 86.3 รองลงมาคือ ผู้เสียหายจากเหตุการณ์ความไม่สงบสามารถเรียกร้องค่าทดแทนจากรัฐได้ตอบถูกร้อยละ 83.8 และพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบทางอาญา และทางวินัย หากพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดกล่าวกระทำโดยไม่สุจริต ตอบถูกร้อยละ 73.0 ตามลำดับ สำหรับประเด็นที่ตัวอย่างไม่มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด คือ ทหารมีอำนาจในการจับกุมและควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยทันทีในกรณีประกาศบังคับใช้ ตอบถูกร้อยละ 19.5 รองลงมาคือ ในระหว่างประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ไม่สามารถออกจากที่พักอาศัยในเวลาที่กำหนด ตอบถูกร้อยละ 29.7 และพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการปิดล้อมตรวจค้นบ้านเรือนประชาชนได้ตลอดเวลาและทุกกรณี ตอบถูกร้อยละ 33.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงร้อยละและจำนวนของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในจังหวัดชายแดนใต้

ความรู้	จำนวน (ร้อยละ)	
	ตอบถูก	ตอบผิด
พ.ร.ก.ฉุกเฉิน บัญญัติขึ้นเพื่อใช้เฉพาะสถานการณ์ความรุนแรงของจังหวัดชายแดนใต้เท่านั้น	270 (43.6)	349 (56.4)
การประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน สามารถประกาศใช้ได้โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาจนกว่าจะประกาศยกเลิก	215 (34.7)	404 (65.3)
นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเพียงผู้เดียวในการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน	233 (37.6)	386 (62.4)
ทหารมีอำนาจในการจับกุมและควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยทันทีในกรณีประกาศใช้	121 (19.5)	498 (80.5)
เจ้าหน้าที่ปกครอง (ได้แก่ นายอำเภอ / ปลัดอำเภอ / กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน) มีอำนาจในการจับกุมและควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยแต่ต้องร้องขอต่อศาล	377 (60.9)	242 (39.1)
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยไว้ในค่ายทหารที่มีศูนย์เสริมสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้น	379 (61.2)	240 (38.8)
ในการจับกุมและควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยให้ถือเป็นความลับของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมตัวเท่านั้น	284 (45.9)	335 (54.1)
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยได้โดยไม่มีระยะเวลาจำกัด	(339 (54.8)	280 (45.2)
ในระหว่างการควบคุมตัวผู้ต้องสงสัย พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถใช้ล้ามโซ่ตรวนเพื่อป้องกันการหลบหนีได้	384 (62.0)	235 (38.0)
คนในครอบครัวสามารถขอเข้าพบผู้ต้องสงสัยที่อยู่ในระหว่างการควบคุมตัวได้	534 (86.3)	85 (13.7)
ในระหว่างการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน ห้ามรวมตัวเพื่อพูดคุยทางการเมือง	271 (43.8)	348 (56.2)
พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถกระทำการใดๆ ได้โดยไม่ต้องรับผิดทางอาญา	327 (52.8)	292 (47.2)
ในระหว่างประกาศใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน ไม่สามารถออกจากที่พักอาศัยในเวลาที่กำหนด	184 (29.7)	435 (70.3)
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการปิดล้อมตรวจค้นบ้านเรือนประชาชนได้ทุกเวลาและทุกกรณี	206 (33.3)	413 (66.7)
พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัย หากพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวกระทำโดยไม่สุจริต	452 (73.0)	167 (27.0)
ผู้เสียหายจากเหตุการณ์ความไม่สงบสามารถเรียกร้องค่าทดแทนจากรัฐได้	519 (83.8)	100 (16.2)
\bar{X}	8.23	
S.D.	2.73	

4. ความคิดเห็นประชาชนเกี่ยวกับการประกาศยกเลิกการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 จากตารางที่ 3 พบว่า ถ้ามีการประกาศให้ยกเลิกการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ในจังหวัดชายแดนใต้ ร้อยละ 34.7 ไม่แน่ใจว่าสถานการณ์ความรุนแรงในอำเภอจะเป็นอย่างไร รองลงมา ร้อยละ 30.9 เห็นว่าสถานการณ์จะมีความสงบเรียบร้อยดีขึ้นกว่าเดิมเมื่อประกาศยกเลิกการบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ.2548

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกาศยกเลิกการบังคับใช้ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.2548 ในจังหวัดชายแดนใต้ จำแนกตามเขตเมืองและชนบท

ความคิดเห็น	จำนวน (ร้อยละ)		
	เขตเมือง	เขตชนบท	รวม
เหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง	65 (21.1)	61 (19.6)	126 (20.4)
มีปัญหาความรุนแรงมากยิ่งขึ้น	28 (9.1)	21 (6.8)	49 (7.9)
มีความสงบเรียบร้อยดีขึ้นกว่าเดิม	102 (33.1)	89 (28.6)	191 (30.9)
ไม่แน่ใจ	105 (34.1)	110 (35.4)	215 (34.7)
ไม่ตอบ	8 (2.6)	30 (9.6)	38 (6.1)
รวม	308 (100.0)	311 (100.0)	619 (100.0)

สรุป

จากเหตุการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม ในพื้นที่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส ดังนั้น รัฐบาลจึงได้มีกฎหมาย พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เพื่อให้รัฐสามารถรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัย และการรักษาสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทั้งปวงให้กลับสู่สภาพปกติได้โดยเร็ว เพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ และป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ จึงจำเป็นต้องการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก.ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จนปัจจุบัน แต่ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่อยู่ในพื้นที่เขตประกาศการบังคับใช้กฎหมายนี้ ไม่เห็นด้วยกับการประกาศบังคับใช้ เนื่องจากพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนบางประการ

อย่างไรก็ตามปัญหาที่สำคัญของการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 คือ ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในจังหวัดชายแดนใต้ ประชาชนในพื้นที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายนี้เท่าที่ควร ถึงแม้ว่า พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 จะมีการประกาศบังคับใช้ในพื้นที่เป็นระยะเวลา 10 ปีแล้ว แต่ประชาชนที่ยังไม่มีความรู้ในข้อกฎหมายบางประเด็น ถึงแม้ว่า นักกฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะอ้างความชอบธรรมเสมอว่าประชาชนมีหน้าที่ที่ต้องรู้กฎหมาย และประชาชนไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าไม่รู้กฎหมายนั้น จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 ซึ่ง อาจเป็นปัญหาในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พนักงานต่อไป รัฐบาลมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงให้กับประชาชน รวมถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนเกี่ยวกับการประกาศบังคับใช้ พ.ร.ก. ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548

คำขอบคุณ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการบังคับใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินในจังหวัดชายแดนใต้ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม

เอกสารอ้างอิง

- สุทธิพร บุญมาก และคณะ (2557). การวิจัยสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อการบังคับใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินในจังหวัดชายแดนใต้. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (15 มีนาคม 2557). พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินพ.ศ.2548. สืบค้นจาก <http://thailand.ahrchk.net/edecree/edecree2548-thai.pdf>